

LEDVICA

GLASILO ZVEZE DRUŠTEV LEDVIČNIH BOLNIKOV SLOVENIJE

LJUBLJANA, OKTOBER 1999

POŠTNA PLAČANA PRI POŠTI 1270 LITJA

ŠTEVILKA 7,8

1982 - 1999 Dializni glasnik
1999 - Ledvica

Vsebina:

<i>Slovenija je postala članica Eurotransplanta</i>	<i>3</i>
<i>IV. športno srečanje v Čateških toplicah</i>	<i>6</i>
<i>12. svetovne igre športnikov s transplantiranimi organi ...</i>	<i>9</i>
<i>Iz naših društev in dializnih centrov</i>	<i>12</i>

PROSTOR ZA POŠTNI NASLOV

ODSLEJ "LEDVICA"

Časopis, ki ga imate v rokah, se imenuje "Ledvica", pa vendar ne gre za nov časopis, ampak le ime smo mu spremenili. Dosedanji Dializni glasnik je s svojim nazivom predstavljal eno od območij problematike ledvičnih bolnikov - dializne bolnike. Teh je resda največ, vendar so se zadeve od pričetkov dializnega zdravljenja pri nas, pa do danes, kar precej spremenile.

Dializni glasnik je nastal v letih, ko je bila dializa še vse drugačna kot danes. Takrat je bil čas ustanavljanja društev, ki naj bi skupno s časopisom pomagala dializnim bolnikom prenašati usodo končne odpovedi ledvic. To so bili začetki našega organiziranja in nedvomno je Dializni glasnik v vsem tem času odigral sila pomembno vlogo pri povezovanju, informiranju in medsebojnemu obveščanju ledvičnih bolnikov.

Vendar pa je danes stanje bistveno drugačno od tistih - začetnih - časov. Poleg tega, da je današnja dializa za bolnike bistveno bolj ugodna, kot pred dvajsetimi, tridesetimi leti, se je v tem času pojavila še druga velika skupina ledvičnih bolnikov - transplantirani. Teh je danes že čez 250, njihovo število še vedno narašča, in bo tudi v bodoče.

Tudi dejstvo, da naš časopis ne prejemajo zgolj dializni bolniki, ampak tudi mnogi drugi od zdravnikov, sester, raznih klinik in bolnišničnih oddelkov, zavarovalnic državnih institucij, proizvajalcev zdravil pa vse do ambulantnih ledvičnih (in drugih) bolnikov in nenazadnje svojcev, je narekovalo spremembo imena časopisa. Ime bo dovolj široko predstavljal naš osnovni namen, saj smo navsezadnje prav vsi v nekem smislu povezani z ledvico, pa kakršnakoli že je.

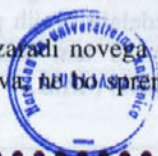
Zasnova časopisa se zaradi novega - upam, da tudi malce bolj sprejemljivega - naslova, ne bo spreminjala. Trudili pa se bomo,

tako uredniški odbor, kot izdajatelj, oblikovalec in tiskar, da bo naša "Ledvica" iz leta v leto še boljša in zanimivejša.

M.Brilej - urednik

Slovenska reprezentanca je bila na 12. svetovnih igrah športnikov s transplantiranimi organi v Budimpešti septembra letos številčno skromna, toda dosegla je več kot odlične rezultate: srebrno in bronasto medaljo ter nekaj petih mest. Na posnetku je ekipa Slovenije, z leve: Mirjana Čalič, ki je bila vodja ekipe, Miran Šubic, Bobo Vasič, Martin Brilej, Daniel Horvat in Vleo Vatovec (več na str 9, 10).

900000639

SESTAL SE JE IZVRŠNI ODBOR ZVEZE

V Ljubljani se je na 17. seji sestel Izvršni odbor Zveze društev ledvičnih bolnikov Slovenije, pod predsedstvom Ivana Logarja. Osrednja problematika, ki jo je Izvršni odbor obravnaval, so bila programska in finančna razmerja znotraj Zveze oz. z društvi ter v odnosu do FIHO-Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij. Rdeča nit vseh razprav in tudi sklepov je bila v spoznanju in dejstvu, da je potrebno za vsa sredstva, ki jih FIHO namenja za dejavnost, pokriti z dokazili, programi, poročili in argumenti. Poleg tega pa je Izvršni odbor tudi ugotovil, da je postala dejavnost Zveze tako obširna in odgovorna, obenem pa tudi strokovna, da se je ne da več obvladovati z ljubiteljskim delom. Med največjimi zahtevami je prav gotovo obveznost, da je potrebno za vsa sredstva, ki jih Zveza pridobiva od FIHO, izvršiti vrsto aktivnosti (strokovnih, organizacijskih), ki pač zahtevajo celega človeka, ki bo to problematiko tudi strokovno in organizacijsko obvladoval. Nenazadnje pa bodo morala tako poslovati tudi vsa naša društva, kar pa je še poseben problem in ga bo IO obravnaval na eni prihodnjih sej. Tudi dejstvo, da je svet FIHO sklenil, da bo do konca leta obiskal vse invalidske in humanitarne organizacije - torej tudi našo ZDLB! - se seznanil z njihovim delom, obenem pa prekontroliral skladnost porabe sredstev FIHO s programi, narekuje, da bomo morali v bodoče, napram FIHO (in tudi drugim) postaviti strokovno in organizacijsko sposobno službo.

M.B.

Financiranje programov društev

Do konca leta bo dinamika financiranja društev potekala po mesecih glede na plan in realizacijo takole:

	Odobreno za 1999	Doslej nakazano	Še za nakazati
DLB Ljubljana	1.501.950	600.000	901.950
DLB Liliya Maribor	1.329.810	500.000	829.810
VIVA "Viva" Zreče	1.071.600	400.000	671.600
DLB Novo mesto	518.700	200.000	318.700
DLB Šempeter	705.363	400.000	305.363
DLB Slovenj Gradec	285.000	200.000	85.000
DLB Celje	684.000	200.000	484.000
DLB Ptuj	627.000	100.000	527.000
DLB Gorenjske, Jesenice	399.000	200.000	199.000
DLB Murska Sobota	194.000	194.370	-
DLB Trbovlje	114.000	114.000	-
DLB Izola	91.200	91.200	-
SKUPAJ	7.521.993	3.199.570	4.322.423

Ob tem je Izvršni odbor ZDLB sprejel priporočilo za društva, ki naj del sredstev iz letošnjega leta rezervirajo za svojo dejavnost v prvih mesecih leta 2000, ker v začetku prihodnjega leta še ne bodo sprejeti vsi finančni načrti, zato še ne bo novih finančnih prilivov.

2-KRAT PO 150.000 SIT OD ZZZS

ZDLB se je prijavila na razpis Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za sofinanciranje programov, ki je odobril 150.000 sit za sofinanciranje knjige "Diete za ledvične bolnike" in prav tako 150.000 sit za zloženko "Kaj pa ledvice?" (Čuvajmo ledvice). Hvala!

VELIKO DELA ZA ZVEZO IN DRUŠTVA

V zvezi s pregledom poslovanja organizacij, ki prejemajo sredstva od FIHO bodo morala društva in Zveza zbrati in pripraviti vso dokumentacijo o nakupu opreme in dejavnosti.

Društva bodo morala takoj pričiti s pripravami za izdelavo programov za leto 2000. IO Zveze bo društvom takoj, ko jih bo sprejel, poslal posebne obrazce FIHO-2, ki bo osnova za programe.

SKUPŠČINA HOBIS-A

Izvršni odbor je sklenil, da se ustanovne skupščine HOBIS-a (Združenje humanitarnih organizacij in organizacij bolnikov Slovenije) udeleže delegacija Zveze društev ledvičnih bolnikov Slovenije v sestavi: Pavle Podlipnik, Martin Brilej in Bobo Vasič. Skupščina bo predvidoma konec oktobra.

Društva naj se povezujejo tudi na občinskem nivoju

Za financiranje programov društev ledvičnih bolnikov niso dovolj samo sredstva Zveze, pridobljena iz FIHO, ampak tudi druga sredstva, ki jih društva pridobivajo s svojimi akcijami, predvsem v svojem okolju. Izvršni odbor ZDLB je v zvezi s tem, sprejel stališče, da vsem društvom priporoči, da se pri izdelavi svojih programov povezujejo tudi na svojem občinskem (regionalnem) nivoju. S tem bomo poleg podpore za programe, predstavljali tudi našo dejavnost na splošno. (M.B.)

Naš intervju: Prim. Jasna Vončina, dr. med.

SLOVENIJA JE POSTALA ČLANICA EUROTRANSPLANTA

Prim. Jasna Vončina, nacionalna koordinatorka za donorski program pri Ministrstvu za zdravstvo in predsednica razširjenega strokovnega kolegija za transplantacije ocenjuje, da je naše članstvo v Eurotransplantu velik dosežek za naše zdravstvo in celo državo. Razgovor našega urednika s prim. Jasno Vončina je potekal takole:

Od kdaj smo člani Eurotransplanta?

Od 7. septembra letos.

Kaj to pomeni za Slovenijo?

Veliko. Predvsem zato, ker Slovenija z dvema milijonoma prebivalcev, sama ne zmore izvajati takšnega programa transplantacij, kakršnega bi si želeli in takšnega, kakršnega načrtujemo.

Zakaj je število prebivalcev tako pomembno?

Pri transplantacijah organov gre v osnovi za dva postopka: za pridobivanje oz. odvzem organov ter za presaditev organa ustreznemu prejemniku. Države z večjim številom prebivalstva lahko bolje organizirajo svoje transplantacijske sisteme, pri manjših državah pa lahko prihaja do situacij, ko na eni strani ni primernih organov za čakajoče, na drugi strani pa se dogaja tudi to, da za razpoložljive organe ni primernih prejemnikov. Vrste čakajočih se zato le počasi krajšajo ali z drugimi besedami, čakalne dobe so daljše.

In odslej bomo lahko izmenjavali organe izvajali z drugimi državami?

Da, v okviru Eurotransplanta so združene Belgija, Nizozemska, Nemčija, Avstrija, Luksemburg in sedaj tudi Slovenija. V teh državah je skupaj okrog 115 milijonov prebivalcev, kar je zadostno velika osnova za dobro načrtovano in celovito transplantacijsko mrežo.

V: Kaj pa druge države, ki niso članice Eurotransplanta?

V Evropi so tri internacionalne transplantacijske mreže in 15 nacionalnih mrež. Poleg Eurotransplanta (ET), sta še SKT (Scandiatransplant), ki združuje Dansko, Finsko, Švedsko in Norveško ter UKTSSA, ki vključuje Veliko Britanijo in Irsko. Svoje nacionalne mreže imajo v glavnem večje države. Majhne, kot je Slovenija, pa se poskušajo povezati z večjimi ali vsaj med sabo.

In kakšna je naša, slovenska nacionalna mreža?

Za dva milijona prebivalcev zadostuje en transplantacijski center za transplantacijo

organov in tega imamo v Ljubljani. Klinični center pa deluje obenem tudi kot donorski center. Za dober transplantacijski program pa potrebujemo sodelovanje vse Slovenije. Zato smo k sodelovanju pritegnili še druge slovenske bolnišnice. Tako je nacionalna transplantacijska mreža sestavljena iz desetih donorskih centrov, enega transplantacijskega centra in logističnega centra v Ljubljani, ki deluje kot Slovenija Transplant v ustanavljanju. Nacionalna transplantacijska mreža je bila ustanovljena marca lani in šele z njo smo dobili možnost, da tudi v Sloveniji pridobimo dovolj organov za naše bolnike. Obenem pa je bil to pogoj, da smo se lahko vključili v internacionalno transplantacijsko mrežo "Eurotransplant".

In kako naša nacionalna mreža deluje?

Prvi pogoj za njeno dobro delovanje je aktivno sodelovanje donorskih centrov. To pa ne pomeni le javljanje možnih mrtvih dajalcev, ampak tudi velik angažma pri diagnostiki in vzdrževanju le-teh. Za tako sodelovanje mora biti bolnišnica dovolj dobro opremljena, strokovnjaki pa dobro usposobljeni. Tukaj bi rada poudarila, da v svetu nivo bolnišnice ocenjujejo tudi po usposobljenosti za sodelovanje v donorskem programu. V letu in pol, odkar deluje naša nacionalna transplantacijska mreža, se je pokazalo, da se v Sloveniji lahko pohvalimo z dobrim sodelovanjem vseh naših donorskih centrov. Drugi pogoj za delovanje transplantacijske mreže pa je nenehna pripravljenost vseh sodelujočih služb: centralne koordinacije, mobilne diagnostične ekipe, mobilnih kirurških ekip,... Člani teh ekip so torej v neprestani pripravljenosti - 24 ur na dan, 365 dni v letu, saj se vse aktivnosti dogajajo nepredvideno, kot pri drugih urgentnih službah.

Kakšne bodo odslej naše konkretne ugodnosti?

Ker je celotna mreža široka, bodo npr. ledvični bolniki lahko prejeli bolj skladno ledvico, senzibilni pa bodo sploh prišli do nje. Pri presajanju src in jeter pa bomo imeli možnost urgentnih presaditev.

Kaj pa obveznosti?

Vse podatke o naših čakajočih bolnikih bomo poslali v centralni register čakajočih bolnikov. Prav tako pa bomo javljali podatke o razpoložljivih organih.

To torej tudi pomeni, da se bodo pri nas čakalne liste za ledvice skrajšale?

Upajmo, saj so za to sedaj veliko boljši izglezi.

Katere organe bo možno izmenjavati v okviru Eurotransplanta?

Ledvice, srca in jetra bomo izmenjavali obojestransko. To so organi, ki jih rutinsko presajamo v Sloveniji. Poleg tega pa bomo Eurotransplantu posredovali podatke o pljučih in trebušnih slinavkah, ki jih bo možno oddati.

Malce provokativno vprašanje bi Vam rad postavil. Bomo od Eurotransplanta dobivali dobre organe, tako kot drugi?

O tem ni dvoma, saj je celoten sistem podatkov voden računalniško in vseskozi nadve strogo nadzorovan ter kontroliran. Vsi kriteriji so popolnoma enaki za vse bolnike na čakalnem seznamu, ne glede na to, ali je iz Slovenije, ali iz katerekoli druge države.

Bodo zlorabe možne?

To vprašanje je bilo v medijih že nekajkrat omenjeno. Vendar pa poudarjam, da so pri delu naše nacionalne mreže in v mreži Eurotransplanta vse dejavnosti zelo strogo nadzorovane, vsi podatki registrirani, hranjeni in z različnimi metodami kontrolirani. Poleg tega pa je menjava organov brezplačna, kar izključuje materialne motive. Ves sistem je v celoti pregleden, zato je v okviru postavljenih mrež zloraba izključena. Vse drugo, kar bi se eventualno zgodilo izven sistemov pa je kriminal oz. huda kazniva dejanja, ki jih lahko izvajajo le kriminalne združbe z organiziranim zaledjem, za katere pa urejene države kot je Slovenija, zagotovo niso zanimive.

Takorekoč smo sedaj že v Evropi, vsaj na področju organizacije sistema za izmenjavo in presajanje organov?

Tako je, na tem področju se povsem enakopravno povezujemo z nekaterimi

evropskimi državami. Seveda je to zelo lep dosežek slovenskega zdravstva, ne le transplantacijskega centra.

V Sloveniji že dolgo teče sprejemanje novega zakona o presajanju organov, pa še vedno ni sprejet?

Sprejemanje zakona je v zaključnih fazah, vendar pa tudi sedanji zakon področje stroke dobro pokriva. Nov zakon pa bo poleg tega definiral organizacijo in financiranje.

Kako bo torej s pristanki za odvzem organov za presaditev?

Če se je nekdo že za časa življenja odločil za darovalca, v tem primeru ne bi nikogar spraševali, ampak bi sorodnike samo obvestili o tem. Če pa je bil nekdo za časa življenja proti darovanju svojih organov, potem v tem primeru organov ne smemo odvzeti. Če pa se nekdo za časa življenja do tega ni opredelil, se smatra, da ne bi imel nič proti odvzemu organov za presaditev, razen če temu najbližji sorodniki izrecno nasprotujejo. Po novem zakonu naj to ne bi bili sorodniki, ampak pokojniku najbližji. In tem ljudem naj bi se v primeru odvzema organov to povedalo, oz. se jih o tem obvestilo.

Kakšni so nadaljnji razvojni cilji na področju presajanja organov pri nas in v Eurotransplantu?

Menim, da bodo naši cilji v povečevanju števila darovalcev s sedanjih 13,5 na milijon prebivalcev, na 30 (vzornik nam je Španija). Sicer pa bi imeli tudi možnosti za presaditev večjega števila organov.

V: pri nas potekajo priprave na ustanovitev društva, v katerem bi se združevali bolniki s presajenimi organi; ne samo ledvicami, tudi z drugimi. To naj bi bilo Slovensko društvo Transplant, namenjeno predvsem podpori bolnikom za zdrav način življenja. Kaj menite o tem?

O tem imam zelo pozitivno mnenje, saj menim, da bo takšno vseslovensko društvo, ki bi združevalo bolnike z vsemi transplantiranimi organi, lahko pripomoglo k nadaljnji afirmaciji transplantacijske dejavnosti. S tem pa bi vspodbujali odločitve ljudi za darovanje organov.

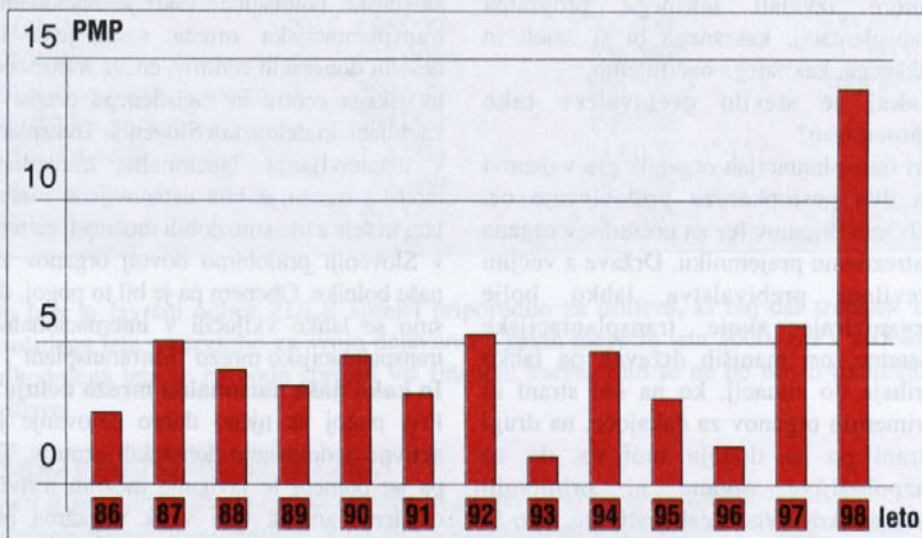
Hvala, gospa prim. Vončina!

Hvala tudi Vam in želim Vam, da še vnaprej tako lepo urejate in izdajate časopis "Ledvica."

S prim. Jasno Vončina se je pogovarjal in zapisal M.Brilej, urednik "Ledvice"

STATISTIČNI PODATKI ZA LETO 1998 IN PRVO POLOVICO LETA 1999 V SLOVENIJI

1998	prva polovica 1999
27 dajalcev	18 dajalcev
46 transplantacij ledvic mrtvih dajalcev	25 transplantacij ledvic mrtvih dajalcev
4 transplantacije srca	5 transplantacije srca
4 transplantacije jeter	4 transplantacije jeter
41 % dajalcev iz reg. donor. centrov	61 % dajalcev iz reg. donor. centrov
21 % odklonitev sorodnikov	25 % odklonitev sorodnikov
28 oddanih organov	28 oddanih organov

Število dajalcev vseh organov na milijon prebivalcev v Sloveniji
(PMP = na milijon prebivalcev)

Slovenija z desetimi donorskimi centri
in enim transplantacijskim centrom

EUROTRANSPLANT

Sedež:	Leiden (Nizozemska)
Države:	Belgija, Nizozemska, Danska, Luxemburg, Avstrija, Slovenija
Prebivalcev:	115 Milijonov
Ustanovitev:	1967
Čakajočih na ledvico:	13.000
Doslej pomagali:	60.000 ljudem

"Kartica DAROVALEC bo tudi v bodoče še vedno uporabna predvsem za tiste, ki se o darovanju svojih organov niso opredelili na kartici zdravstvenega zavarovanja. Sicer pa se predvideva, da bo v bodoče volja človeka, da po smrti daruje organe, nevidno registrirana na kartici zdravstvenega zavarovanja, s čimer bo zagotovljeno varovanje tega podatka."

Sem
Darovalec
Rad bi pomagal nekomu
živeti po moji smrti

Saznanite sorodnike s to željo
in imejte to izkaznico vselej pri sebi

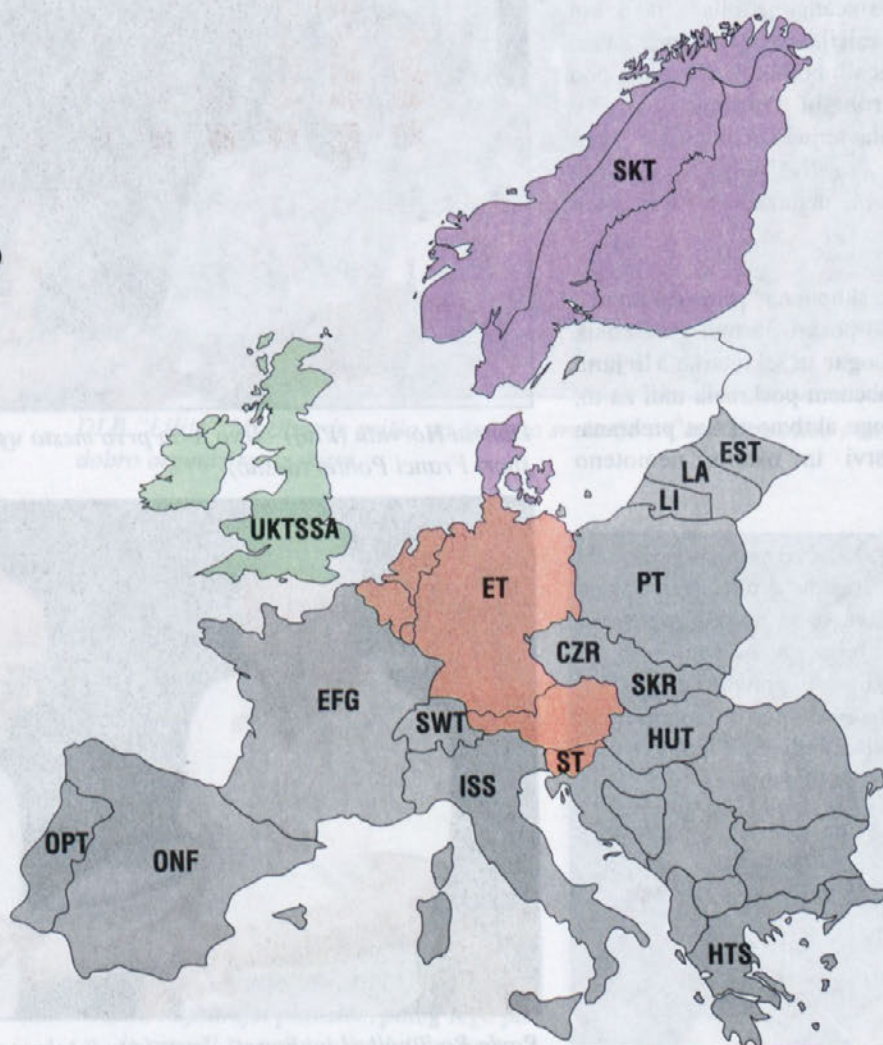
EVROPSKE TRANSPLANTACIJSKE MREŽE

INTERNACIONALNE

- ET Eurotransplant (115 M) vključuje: Avstrijo, Holandijo, Belgijo, Luksenburg, Nemčijo in Slovenijo
 SKT Scandiatransplant (24 M) vključuje Dansko, Finsko, Švedsko, Norveško
 UKTSSA United Kingdom Transplant Support Service Authority (63 M) vključuje Veliko Britanijo in Irsko

NACIONALNE

- OPT Portugalska (10 M)
 ONT Španija (40 M)
 EFG Francija (59 M)
 SWT Švica (7 M)
 ISS Italija (58 M)
 CZR Češka republika (10 M)
 SKR Slovaška republika (5 M)
 PT Poljska (39 M)
 LI Litvanija (3,6 M)
 LA Latvija (2,3 M)
 EST Estonija (1,5 M)
 HUT Madžarska (10 M)
 ST Slovenija (2 M)
 CR Hrvaška (4,7 M)
 HTS Grčija (10 M)

M = milijon prebivalcev

IV. ŠPORTNO SREČANJE V ČATEŠKIH TOPLICAH SPET JE BILO LEPO

V teh hladnih jesenskih dneh se še z večjim zadovoljstvom spominjamo IV. športnega srečanja, ki je bilo tudi letos, zadnjo nedeljo v avgustu v Čateških toplicah, naši že kar tradicionalni lokaciji.

Vreme je bilo spet lepo, udeleženci srečanja pa najbrž tudi zato - dobro razpoloženi. Tako kot doslej so bili udeleženci srečanja ledvični bolniki - dializni in transplantiirani - organizirani v številna društva po vsej Sloveniji. Veliko je bilo tudi svojcev, znancev in prijateljev, in nikomur ni bilo žal, da je prišel.

Osnovni namen naših poletnih srečanje je v medsebojnem druženju, če pa so zraven še športne tekme, je vse skupaj še bolj zanimivo in prijetno. Tudi letos so udeleženci tekmovali v tenisu in plavanju. Organizator srečanja je bila - tako kot vedno - Komisija za šport pri Zvezi društev ledvičnih bolnikov Slovenije pod vodstvom **Francija Pohlina**. Tekme v tenisu in plavanju so potekale brez problemov, zahvaljujoč vodstvu tekmovanja in nenazadnje tudi vseh sodelujočih.

Da je bilo vse skupaj na "primerni ravni", sta z udeležbo poskrbela tudi predsednik Zveze **Ivan Logar** in sekretarka **Mirjana Čalič**, ki je obenem poskrbela tudi za to, da so vse druge aktivnosti kot prehrana, stiki z društvi in ostalo, nemoteno potekali.

Seveda pa so za dobro vzdušje poskrbela tudi vodstva društev z udeleženci vred. Nekatera društva so se nadvse množično odzvala povabilu na srečanje in so obenem priredila še prav prijeten izlet. Tokrat so glede dobre organiziranosti izstopala društva ledvičnih bolnikov iz Maribora, Ptuja in Gorenjske.

Start veteranov.

Danetu Horvatu (Ptuj) - levo je za prvo mesto v tenisu čestital predsednik komisije za šport Franci Pohlin (desno).

Pavle Podlipnik (Ljubljana) - levo, je tudi tokrat najhitreje plaval v svoji kategoriji.

Rezultati

TENIS

Moški, razred B (roj. 1963 in starejši):

Daniel Horvat (DLB Ptuj)
Marjan Dervenšek (DLB Ptuj)
Milan Zaberl (DLB Jesenice)
Janez Globočnik (DLB Jesenice)

Moški, razred C. (roj. 1964 in mlajši):

Igor Reberc (DLB Ptuj)
Gregor Muster (DLB Lilija Maribor)
Boris Krampelj (DLB Ptuj)
Benjamin Ul (DLB Lilija Maribor)

PLAVANJE 50 M PROSTO

Ženske, razred A (roj. 1963 in starejše):

Majda Muster (DLB Lilija MB) 1:00,04
Vera Dobravc (DLB Lilija MB) 1:03,07

Ženske, razred B (roj.: 1964 in mlajše):

Marja Bernard (DLB Jesenice) 1:02,00
Aleksandra Muster (DLB Lilija MB) 1:03,07
Miljenka Zupanc (DLB Ptuj) 1:03,12

Moški, razred C (roj. 1949 in starejši):

Pavle Podlipnik (DLB Ljubljana) 48,36
2. Martin Brilej (DLB Trbovlje) 50,78
Milivoj Kranjc (DLB Lilija MB) 1:01,07
Franc Šnajder (DLB Ptuj) 1:27,07 itd.

Moški, razred D (roj. 1950 - 1959):

Jože Meško (DLB Ptuj), 50,08
Slavko Horvat (DLB Lilija MB) 1:04,00
Janez Globočnik (DLB Jesenice) 1:10,04 itd.

Moški, razred E (roj. 1960 - 1969):

Alojz Ciner (DLB Lilija Maribor) 50,10
Sevčet Drdalaj (DLB Ptuj), 51,02
Franc Kukovec (DLB Lilija MB) 51,06
Samo Kočevar (DLB Lilija MB) 53,05 itd.

Moški, razred F (roj. 1970 in mlajši):

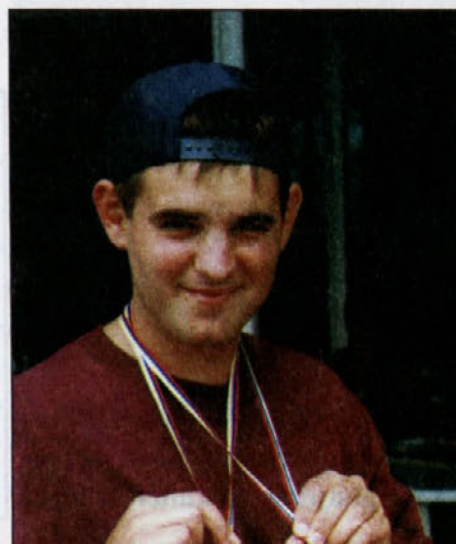
Gregor Muster (DLB Lilija MB) 36,01
Igor Reberc (DLB Ptuj) 50,08
Dominik Zupanc (DLB Ptuj) 1:00,02 itd.

Bronasta medalja za Milivoja Kranjca (Maribor).

DLB "Lilija" Maribor je prišlo na športno srečanje v Čateške toplice s številno in dobro organizirano ekipo.

Gregor Muster (Maribor) je bil med vsemi najhitrejši plavalec, poleg tega pa je osvojil še srebrno medaljo v tenisu.

Medalje po društvih

	zlata	srebrna	bronasta	skupaj
DLB Lilija Maribor	3	4	2	9
DLB Ptuj	3	3	3	9
DLB Gorenjske	1	-	2	3
DLB Ljubljana	1	-	-	1
DLB Trbovlje	-	1	-	1

Ivan Logar, predsednik ZDLB Slovenije:

“To je bilo lepo srečanje, tudi z vremenom smo imeli srečo. Prav tako sem zadovoljen z lepo udeležbo, kar dokazuje, da so naša srečanja, združena s športnimi aktivnostmi, dobro organizirana. Ledvični bolniki in svojci takšne aktivnosti potrebujejo, zato bomo tudi v prihodnje takšna srečanja vključevali v programe Zveze.”

Franci Pohlin, predsednik komisije za šport pri ZDLB Slovenije:

“Zadovoljen sem s potekom IV. letnega srečanja. Tu, v Čateških Toplicah so prav dobri pogoji za naša srečanja. Nenazadnje pa ugotavljam presenetljivo dobro igranje tenisa, pa tudi nekateri rezultati v plavanju so glede na naše stanje, saj smo ledvični bolniki, presenetljivo dobri, čeprav rezultati niso najpomembnejši.”

ODSLEJ PIŠEJO RECEPTE OSEBNI ZDRAVNIKI

Od letošnjega poletja naprej je uveljavljen nov način pisanja receptov. Zdravniki - specialisti receptov načeloma ne pišejo več, ampak to opravljajo osebni zdravniki. Zato je potrebno osebnemu zdravniku izročiti zdravniške izvide in dokumentacijo iz katere je razvidno katera zdravila bolnik prejema.

Za tista zdravila, ki jih lekarne nimajo na zalogi, je potrebno v lekarni, v kateri bolnik prejema zdravila urediti, da jih bodo naročili. Zato je treba potrebe po takšnih zdravilih v lekarni naročiti vsaj en teden prej. Med temi zdravili je tudi Sandimmun Neoral, ki ga potrebujejo bolniki s transplantirano ledvico. Sicer pa mora vsak bolnik tudi sam skrbeti, da mu zdravil ne zmanjka.

Nov način pisanja receptov je pripomogel tudi k skrajšanju čakalnega časa, kar je vsekakor dobrodošlo tako za bolnike, kot zdravnike in zdravnice ter drugo strokovno osebje.

M.B.

ALI VESTE KAJ JE ITM?

ITM pomeni indeks telesne mase, z njim pa ocenjujemo stopnjo prehranjenosti oziroma debelosti.

ITM izračunamo po enačbi:

$$\text{ITM} = \frac{\text{telesna masa (kg)}}{\text{višina}^2 (\text{m}^2)}$$

Indeks telesne mase, opredelitev prehranjenosti in tveganja za nastanek bolezni

ITM	Relativna ogroženost pred boleznimi
pod 20	verjetna podhranjenost, dodatne zdravstvene težave
20 - 25	normalno območje z manjšim tveganjem za bolezen
25 - 27	možne zdravstvene težave zaradi čezmerne telesne teže
nad 27	debelost in večje tveganje za nastanek bolezni srca, zvišan krvni tlak in sladkorne bolezni.

XII. SVETOVNE IGRE ŠPORTNIKOV S TRANSPLANTIRANIMI ORGANI Budimpešta, 4.- 13.september 1999

SPET DVE MEDALJI!

konkurenci nad 700 športnikov s transplantiranimi organi iz 42 držav, so naši tekmovalci osvojili kar dve medalji, poleg tega pa še nekaj visokih uvrstitev.

Madžari so igre odlično organizirali, še posebno pa jih je treba pohvaliti zato, ker so imeli za pripravo iger na voljo vsega pol leta časa. Potem, ko so Nizozemci organizacijo iger odpovedali, so vskočili Madžari in uspel jim je pravi podvig, saj v pičle pol leta zares ni enostavno izvesti vso zahtevno organizacijo (zagotovitev denarja, sponzorjev, objektov, sodnikov, organizatorjev, hotelov, prevozov, informacijskega sistema, spremljajočih dejavnosti in še kup drugih zahtevnih opravil).

Budimpešta je bila med svetovnimi igrami pripravljena prav na vse. Na ta velik dogodek so opozarjali mnogi plakati, simboli in druga sporočila, ki so jih nameščali na najbolj frekventna mesta, npr. na postaje podzemeljske železnice, na večjih trgih in območjih, kjer se giblje največ ljudi. Madžari so tudi sicer odlično

Teniški par Harvat - Vasič srebrna, Vatovec bron v hoji na 5 km, Brilej 2-krat peti v teku in hoji na 5 km, Vasič peti v squashu.

Številčno skromna ekipa Slovenije se je na XII. svetovnih športnih igrah v Budimpešti odlično odrezala. V

Vleo Vatovec (desno) je v hoji na 5 km v Budimpešti osvojil bronasto medaljo.

Organizatorji so igre izkoristili tudi za izdajo posebne telefonske kartice.

Po srebrni medalji v Manchesteru (1995) in bronasti v Budimpešti (1999) Vleo Vatovec v hoji na 5 km manjka samo še zlata...

Dane Horvat in Bobo Vasič (levo) na zmagovalnih stopnicah v Budimpešti, s srebrno medaljo v teniških dvojicah.

Dane Horvat (levo) in Bobo Vasič (desno), sta si kot pravi teniški par še enkrat čestitala k skupnemu dosežku.

organizirani v svojo nacionalno transplantacijsko zvezo, ki jo vodijo profesionalno. To se je videlo že na otvoritvi iger v središču Budimpešte, kjer so se zbrali mnogi pomembni državni predstavniki, predstavniki zdravstva,

Madžari so svetovne igre v Budimpešti v rekordno kratkem času (pol leta!) odlično organizirali. Budimpešta je septembra letos povsod opozarjala na ta velik športni dogodek, ki je poleg športne javnosti vzbudil veliko zanimanja tudi v medicinskih krogih, državnih organih, med proizvajalci zdravil, zdravniki in drugimi, ki izvajajo dejavnosti, povezane s transplantacijami organov.

Zgoraj: tudi na postajah budimpeštanske podzemne železnice so bile nameščene velike informacijske table.

proizvajalcev zdravil in seveda vodilni ljudje iz svetovne federacije športnih iger na čelu s predsednikom Mauricem Slapakom.

Naši tekmovalci so bili ves čas sila aktivni, saj so se tekmovanja vrstila dan za dnem. Najbolj zaseden je bil **Vleo Vatovec** (DLB Izola), ki je tekmoval v atletiki (hoja 5 km, tek 5 km, 800 m), kegljanju in plavanju (50 m hrbtno). V plavanju se je uvrstil na 7. mesto, v kegljanju se ni uvrstil v nadaljevanje tekmovanja, zato pa je odlično teklen na 5 km in s časom 22,15 zasedel 14. mesto v kategoriji seniorjev. V teku na 800 m je imel prehuho konkurenco, zato pa se je odlično odrezal v atletski hoji na 5 km in na NEP stadionu osvojil tretje mesto in s tem bronasto medaljo. Tako je srebrni medalji iz Manchesterja (1995), dodal še bronasto. Poleg tega je dosegel še izvrsten čas (31,29). Prvi v njegovi kategoriji je bil Randall Stafford (ZDA) s časom 29,03.

Miran Šubic (DLB Ljubljana) je bil tokrat prvič na tako velikem tekmovanju kot so svetovne igre. Tekmoval je v namiznem tenisu in atletiki (tek na 100 m in 1500 m). Konkurenca v njegovi kategoriji (Adult) je zares huda, tako da se ni uspel uvrstiti v nadaljnja tekmovanja. Kljub temu pa se je v namiznem tenisu prav dobro upiral favoriziranima Italijanu in Angležu.

Do kdaj nas bodo še zamenjavali?

Na mnogih - če že ne na vseh (!) - mednarodnih srečanjih, predvsem športnih, nas nenehno zamenjujejo s Slovaško. Zdi se, da je Slovenija mnogo premalo razpoznavna, da bi nas na mednarodni sceni v celoti in vedno poznali. Dogaja se celo to, da na mednarodnih srečanjih, nas imenujejo s Slovaško, čeprav te tam sploh ni navzoče. Potem vedno slede naše intervencije.

Ali je res pri tem kriva naša zastava, ki je na las podobna ruski in slovaški ali naše ime, ki je podobno Slovaški in celo Slavoniji je težko reči. Vsekakor pa bodo morali za razpoznavnost Slovenije poskrbeti državni organi.

Nebojša Vasič - Bobo (DLB Ljubljana) je bil prav tako prvič na svetovnih igrah. Tekmoval je v squashu in tenisu (posamežno in v paru s Horvatom). V squashu je bil odličen peti, v tenisu se pri posameznikih ni uspel uvrstiti v nadaljnje tekmovanje, zato pa je presenetil v paru z **Danetom Horvatom** (DLB Ptuj), ko sta se nepričakovano uvrstila v finale (!) in si s tem že zagotovila medaljo. V finalu sta se **Vasič** in **Horvat** prav enakovredno spoprijela z avstrijskim parom in na koncu izgubila finalni dvoboj z 2:0 (6:1, 6:1) ter tako osvojila srebrno medaljo! Horvat je tekmoval tudi v posamičnih igrah v tenisu in zasedel 5. - 8. mesto.

Martin Brilej (DLB Trbovlje) je tekmoval v svojih tradicionalnih atletske disciplinah (tek 5 km, hoja 5 km). V teku na 5 km je zasedel 5. mesto s časom 28,15 v atletski hoji na 5 km pa prav tako 5. mesto s časom 35,29, kar je bilo malce premalo, da bi ponovil uspeh iz Sydneya (1997) z bronasto medaljo.

M.B.

Ob izidu knjige "Diete za ledvične bolnike"

Knjige naše prijateljice

Letos je po 15 letih izšla nova knjiga o dietah pri obolenjih ledvic z naslovom *Diete za ledvične bolnike*. Med dopustom sem knjigo prebrala in o njej nekaj napisala.

Dolgo nisem našla prave iztočnice za začetek pisanja, a sem dobila idejo v TV oddaji RTV Slovenija z naslovom *Recept za zdravo življenje*. V oddaji so govorili o debelosti, pozorna pa sem postala na neko žensko, ki je predstavila svojo izkušnjo zniževanja telesne teže. Gospa, ki je govorila o svojem hujšanju, je povedala, da dokler ni sama s sabo razčistila kaj hoče in želi, in potem sama poiskala tudi pot do svojega hujšanja, uspeha ni bilo. Ko pa je našla takorekoč "svoje" vodilo, je našla tudi pravi način. Način je bil sad njenega lastnega razmišljanja in prebiranja literature in s svojo lastno voljo in dejavnostjo je dosegla stopnjo na kateri je sedaj. Shujšala je na primerno telesno težo in ni ji težko to težo tudi vzdrževati. Ničesar od starega načina prehranjevanja ne pogreša in zadovoljna je sama s seboj in s tem kar je dosegla.

Morda je to ravno tisti nasvet, ki ga potrebujejo tudi ledvični bolniki. Samo želja, volja, prizadevanje in velika aktivnost vsakega posameznika za svoje zdravje lahko prinese uspeh. Naj bo nasvet še tako dober, je obsojen na propad, če ga tisti, ki ga je deležen ne zna ali pa sploh noče uresničiti. In tudi knjiga ki je pred nami bo služila le prizadevnim posameznikom, ki jo bodo hoteli brati in se iz nje učiti.

Prizadevanja in uspehi pravega načina prehranjevanja pri ledvičnih bolnikih niso tako zelo vidni, kot pri hujšanju. Neuspehi tudi niso tako usodni, kot npr. pri diabetikih, ki so podvrženi zelo strogim dietnim predpisom.

Ne nameravam pisati kritike knjige, kaj je v njej dobro, kaj bi lahko bilo bolje in kaj

manjka, ker menim, da je knjiga dobra in uporabna za vse, ki jo želijo in hočejo uporabljati.

Moj namen je v vspodbujanju vseh, ki imajo obolela ledvica, da za sebe skrbijo tudi sami.

Medicina je vedno omejena in nikoli ne more storiti vsega namesto bolnika. Žal tudi vseh bolezni še ne zna pozdraviti in odpraviti, in ravno obolenja ledvic so med njimi. Pogosto pride do končne odpovedi ledvic in nobeno nadomestno zdravljenje je ne pozdravi. Vendar lahko bolnik na poti do končne odpovedi stori marsikaj, da upočasni napredovanje svoje bolezni in odloži čas, ko mora na nadomestno zdravljenje, če hoče živeti.

Poleg rednega jemanja predpisanih zdravil in skrbnega urejanja krvnega tlaka, je uživanje prave hrane eden od temeljev obvladovanja ledvične bolezni in kasneje, ob nadomestnem zdravljenju, zagotovilo za kar najboljše večletno dobro počutje in s tem zadovoljno v življenje.

Še pred nekaj leti smo se borili zgolj za bolnikovo življenje, danes pa ob novih spoznanjih o boleznih in izpopolnjenih tehnikah nadomestnega zdravljenja omogočamo bolnikom tudi kvalitetnejše življenje. Vendar pa h kvaliteti življenja lahko največ pripomore vsak sam. V knjigi kot je ta, lahko vsak najde razlage in pojasnila in vse nerazumljivo sme in lahko povpraša zdravstvene delavce, s katerimi se srečuje pri svojem zdravljenju.

Nekoč mi je nek dializni bolnik zabrusil, da hemodializa ni nikakršno zdravljenje, ker ne bo ozdravel. Seveda sem mu morala potrditi, da ozdravel ne bo. Mnogi so spraševali kot nejeverni Tomaži, kdaj bodo z dializo lahko prenehali in so bili zelo razočarani, ko je bil odgovor, da do konca življenja nikoli. Vsi pa pri tem niso

pomislili, da jim je dana možnost, da živijo in da so na nek način ukanili smrt. Mnogo ljudi je bolnih tako ali drugače in med njimi je veliko srečnih in zadovoljnih, morda celo več kot med zdravimi, ki iščejo srečo na nemogočih krajih ali na čudne načine. Vendar pa si mora življenje osmisliti vsak sam in drugi mu pri tem lahko le pomagajo s svojim znanjem in nasveti.

Žal je eden od smislov življenja nekaterih tudi veliko "dobre" hrane, ki se ji niso pripravljali za nobeno ceno odpovedati. Takim beseda DIETA pomeni velik minus, ki ga niso pripravljali za nikakršno ceno sprejeti, tudi za ceno lastnega dobrega počutja in daljšega, bolj zdravega življenja ne. Ti te knjige ne bodo brali, če pa jo bodo prebrali, ne bodo upoštevali napotil iz nje.

Knjiga je namenjena tistim, ki jedo za to, da živijo in ne tistim, ki živijo za to, da jedo in svoj smisel življenja najdejo v drugih stvareh. Prvi lahko iz te knjige dobijo pomembne informacije in jim je dobro vodilo ob premagovanju bolezni-

skih težav pri okvari in odpovedi ledvic. Hrana je pomembna in ni naključje, da se s problemi prehranjevanja po vsem svetu ukvarja vse več ljudi. Učinki pravilnega in napačnega prehranjevanja se pokažejo počasi, znanost pa poskuša spoznavati učinke prehranjevanja, in jih koristno uporabiti pri zdravljenju. Diabetiki že dolgo vedo, da je zanje hrana tudi zdravilo in da so njeni slabi učinki lahko katastrofalni in takojšnji.

Pri ledvičnih boleznih so slabe prehranjevalne navade tudi lahko usodne, a so slabi učinki nekako zakriti, prikriti in razen pri kaliju, pridejo na dan šele po več letih slabih navad in neupoštevanja navodil. Takrat je žal prepozno in tudi sprememba ne prinese bistvenega izboljšanja. A še vedno je možno, da bolnik z večjo disciplino prehranjevanja ohranja stanje, ter preprečuje komplikacije. Zato prebiranje te knjige ni za nikogar prepozno. V njej najdemo marsikaj koristnega tudi zdravi ljudje, ki si s pravilno hrano ohranjajo zdravje.

Upam, da bo knjiga dobrodošla tudi in predvsem vsem novim bolnikom, ki si bodo lahko že od vsega začetka nadomestnega zdravljenja pomagali s pravilno prehrano.

Vsem, ki bodo knjigo uporabljali, pa mora biti pri roki v kuhinji, kjer si hrano pripravljajo ali jim jo pripravljajo drugi, saj bo le tam lahko koristna. Vsi pa se lahko s svojimi konkretnimi vprašanji obrnete na zdravnike in sestre in druge strokovnjake, ki vam bodo dali še dodatne nasvete in odgovore, ki jih ne najdete v knjigi in za katere menite, da bi bili za vas pomembni.

Člani DLB Ljubljana se v zvezi s tem lahko obrnejo tudi na društvo, ustno ali pisno (Zaloška 13, 1525 Ljubljana), upam pa, da tudi člani drugih društev pri svojih vodstvih ne bodo naleteli na gluha ušesa.

VMS Stojana Vrhovec
Ljubljana

Iz naših društev in dializnih centrov

Ljubljana TV aparati in ionizatorji

V letu 2000 bo DLB Ljubljana nadaljevala z akcijo opremljanja dializnih sob s TV aparati in ionizatorji (čistilci zraka). V ta namen je Zveza društev ledvičnih

bolnikov Slovenije že rezervirala 200.000 sit, nabava aparatov pa bo izvedena skupno z DLB Ljubljana.

Jesenice PRVA OBLETNICA DRUŠTVA LEDVIČNIH BOLNIKOV GORENJSKE

V nedeljo, 5. septembra 1999 se je ob prvi obletnici delovanja DLB Gorenjske zbralo 42 članov, njihovih svojcev in 5 medicinskih sester. V ta namen je bil organiziran piknik v Globokem na posestvu družine Globačnik, ki nam je zopet nudila svojo gostoljubnost. Srečanje ni bilo organizirano le v razvedrilne in rekreacijske namene, temveč je vsebovalo tudi ogled mlina v Globokem. Mlin, ki je v lasti gospoda Marjana Podobnika je zelo zanimiv, saj njegovi prvi zapisku v katastru segajo že v leto 1826. Preurejen in v današnjem obsegu pa je od leta 1938. Gospodar nam je nazorno prikazal zgodovino tega mlina in njegovo delovanje. Vsi navzoči smo z zanimanjem poslušali prijetnega gospodarja, ki je z veliko ljubeznijo pripovedoval o tej dejavnosti.

V razvedrilnem delu pa so se člani in njihovi svojci pomerili v športnih igrah (odbojki, balinanju, pikadu, tenisu). Nato

so sledile dobrote z žara, izvrstne sladice, ki so jih pripravili udeleženci sami in razrez torte, ki je obeležila prvo obletnico delovanja društva. S tem smo se želeli iskreno zahvaliti dobrim ljudem, t.j. vodstvu našega društva, ki uspešno in požrtvovalno uresničuje cilje in naloge društva.

S takimi druženji se poglobljajo prijateljstva med pacienti in njihovimi svojci ter zdravstvenimi delavci. Izmenjujejo se nasveti za izboljšanje življenja in dela bolnikov in vlivajo novih moči. Zato si takih druženj še želimo.

Še enkrat se lepo zahvaljujemo družini Globačnik, mlinarju g. Marjanu Podobniku, našemu predsedniku društva g. Mitji Koširju in njegovi ženi ter podpredsedniku društva g. Janezu Globočniku in njegovi ženi.

Erna Vauhnik

Na 4. športnih igrah ledvičnih bolnikov v Termah Čatež

Prijaznemu povabilu Zveze društev LB Slovenije na razpis, da se udeležimo 4. športnih iger v Termah Čatež v tenisu in plavanju, dne 29. 8. 1999, smo prijavi tudi naše člane. Uspešno so se pomerili s člani drugih društev. Tekmovalce so spremljali svojci in ostali člani društva ter dve medicinski sestri. Ker smo tekmovanje združili z izletom in kopanjem v Čateških toplicah, smo se vsi navdušeno predajali toploti vode in sonca, ki je prav ta dan prijazno sijalo. Ob razglasitvi rezultatov pa smo bili ponosni na dosežene vidne rezultate, ki so jih dosegli naši člani in sicer:

Tenis:	Žaberl Milan - 3. mesto Globočnik Janez - 4. mesto
Plavanje:	Bernard Marja 1. mesto - prosto pl. 50 m - ženske Globočnik Janez 3. mesto - prosto pl. 50 m - moški

Iskrene čestitke tekmovalcem in zahvala organizatorjem izleta.

Erna Vauhnik

DRUŠTVO LEDVIČNIH BOLNIKOV GORENJSKE POD VELIKIM KLEKOM

V Društvu ledvičnih bolnikov Gorenjske so si rekli, dobra volja je najbolja in se podali v Avstrijsko visokogorje.

Z Integralovim avtobusom in simpatično vodičko Vanjo smo v deževnem jutru zapustili Slovenijo. Pot nas je vodila po tisti dan turobni dravski dolini. Anuška je poskrbela za polne želodčke, spiritualije smo pridodali sami.

V vedrem razpoloženju smo prispeli v čudoviti Heiligenblut, si ogledali cerkev in glej čudo, vremena Kranjcem so se razjasnila. Po visoki alpski cesti nas je šofer spretno pripeljal na 2369 m visoko razgledno ploščad pri ledeniku pod 3798 m visokim Grossglocknerjem.

Po postanku z razgledom, okrepčilom, svizci in še čem, smo se podali skozi znameniti predor Hochtorn, 2504 m nad morjem. Krepko vijugasta pot nas je vodila mimo tisti dan meglene Edelweisspitze do muzeja Alpine Naturschau 2260 m visoko.

Vračali smo se po ledeniški dolini reke Moll, bili deležni nekaj Avstrije v soncu in

V Heiligenblutu

se prek Korenskega sedla spustili do gostišča Vitranc v Podkorenu, kjer smo bili deležni okusne večerje. Po rekah Dravi in Moll nas je tistega večera reka Sava pospremila na izhodišče, do

Javornika, kjer smo se, kot se v takih trenutkih spodobi, poslovili z nasvidenje ob podobni priložnosti.

Novo mesto

INTERNA TRI

Da stara sem, več ne tajim,
saj leta so se mi nabrala,
še vedno srčno si želim,
da zdrava bi ves čas ostala.

A žal so to le moje želje,
kroji po svoje me življenje.
Bolezni dosti sem spoznala,
se le s težavo jim predala.

Bojujem z njimi se vsak dan,
imena vseh sploh ne poznam,

le nekaj:

So skujale se mi ledvice,
da z dializo zdaj živim.
Nato se skremžilo je lice,
kot Popaj se grdo držim.

Pa revma se mi že vsiljuje,
me zvija tu, me trga tam,

nikoli pa ne obmiruje,
obišče rada me vsak dan.

Srce pa, no zaenkrat, kar miruje,
dokler ga kaj spet ne izda.

Bronhitis to je huda stvar,
ki zlepa ne odneha,
saj nisi za nobeno stvar,
le postelja je zanj uteha.

Tako živim iz dneva v dan,
bolezni spati mi ne dajo.
Nato poiščem si pomoč,
v bolnici kjer jo imajo,
radi ti prisluhnejo
in zdravila dajo.

Moj kraj tolažbe
in upanja na bolje
posebno je okolje.
To je interna tri
v novomeški bolnici.

Tam strokovna je ekipa vsa,
od sester, naših internistov,
poskrbi za sto stvari,

vse samo dobro nam želi.
Vsi srečni, ko nam gre na bolje,
z nasmehom vračajo nam voljo,
z besedo lepo pa spoznaš,
da tudi bolan še kaj veljaš.

Zato vsem Vam iskrena hvala
za vsako upanje, nasmeh, besede Vaše!
Hvaležnost pa Vam veliko sreče
in čimveč ozdravljenih bolnikov.

Če pa kdaj se le zgodi,
da zatisnete oči
nekomu, ki mu ni več pomoči,
storili ste dolžnosti Vaše,
saj smrt je odrešenje naše.

Kafol Marija
DLB Novo mesto

900000639, 7/8

COBISS

ZA DOBRO VOLJO

CLEMENCEAU

Med veliko epidemijo gripe ob koncu prve svetovne vojne so francoskega politika Georges-a Clemenceauja vprašali:

“Ali ste kaj ukrenili proti epidemiji?”

“Seveda sem.”

“Kaj pa?”

“Svoje prijatelje sem opozoril, naj v oporoki ne pozabijo name,” je odgovoril državnik.

DE LIGNE

Avstrijski general in pisatelj belgijskega rodu knez Charlec - Joseph de Ligne je srečal ljubimca svoje žene. Kar se da neprisiljeno ga je nagovoril:

“Žal vam moram povedati, da sem vas bil današnjo noč prisiljen prevarati s svojo ženo.”

DE MARTINO

Italijanski zdravnik Antonio De Martino je stal s svojimi tovariši ob postelji bolnika, ki je bil hudo bolan. Pravkar so se posvetovali o njegovi bolezni. Kar na lepem se je bolnik zavedel, odprl oči, pogledal okrog sebe in dejal s slabotnim glasom:

“Kaj pa počno vsi ti idioti okrog moje postelje?”

“Gospoda,” je hudomušno dejal De Martino, “bolniku gre že na bolje. Saj vidite, da nas je že spoznal.”

(S.Krušnik)

COLETTE

Francoska pisateljica Sidonie - Gabrielle Colette je potovala s prijateljico po Grčiji. Prijateljica jo je hotela fotografirati pred razvalinami stebrov starogrškega templja.

“Pazi, da se ne bo videl na sliki avto!” ji je zaklicala Colette.

“Prav imaš, to bi bil anahronizem.”

“Ne samo to, ampak moj mož je bil prepričan, da sem jaz z avtom povzročila vse to razdejanje,” je odgovorila Colette.

DA VERONA

Italijanski romanopisec Guido Da Verona se je sprehajal s prijateljem zdravnikom. Ko ju je pozdravil odličen gospod, je Da Verona vprašal:

“Kdo je to?”

“Moj prvi klient,” je odgovoril doktor. “Pomisli, zdravim ga že več kot trideset let.”

“Za vraga! Ta mora biti pa strašno odporen.”

zavod za pomoč in nego

na domu

061/132-2282

vsak delovnik od 8⁰⁰ - 15⁰⁰

